

jo en dag ramme dem selv, men i hvert fald en del af dem kan godt se, at lovforslaget ikke er så tosset endda set ud fra et arbejdsgiversynspunkt.

Derfor kan jeg også fremhæve en enkelt udtalelse fra de ellers tavse arbejdsgivere, nemlig af den administrerende direktør for Dansk Handel & Service, som under eksperthøringen forklarede, at retten til at sende folk på deltid var den gave, arbejdsgiverne skulle have til gengæld for den ligestilling af deltidsansatte og fuldtidsansatte, som fulgte af det deltidsdirektiv, som blev implementeret i dansk lovgivning sidste år. En gave til arbejdsgiverne, sagde arbejdsgiverens repræsentant.

Kl. 14.55

Men, har beskæftigelsesministeren og de borgerlige ordførere gang på gang sagt, det er kun betonagtige organisationsfolk, der råber op mod det her lovforslag. Lønmodtagerne ude på arbejdspladserne kan godt se det positive i forslaget, er påstanden.

Men hvem er det, der kan se det positive? Er det folkene på det utal af arbejdspladser, som har sendt deputationer til Arbejdsmarkedsudvalget, der tænkes på, gæs, som de kaldes af Dansk Folkepartis hr. Jesper Langballe? Eller er det de titusinder, der strejkede under andenbehandlingen af lovforslaget, som burde være så glade for lovforslaget? I så fald er det noget forunderligt, at de er parate til at ofre en dagløn på at gøre modstand imod det.

Eller er det de næsten 1.000 SiD'ere i Brønderslev, der har skrevet under på en protest mod loven, langt over halvdelen af SiD-Brønderslevs medlemmer? Specielt kan man jo spørge hr. Bøgsted: Har SiD'erne i Brønderslev fuldstændig misforstået, hvad det her lovforslag går ud på?

Flertallet bag lovforslaget har tilsyneladende den holdning, at folk på de danske arbejdspladser de forstår ikke noget, og de vil ikke deres eget bedste.

Nu vil jeg så ikke påstå, at protesterne slet ikke har gjort indtryk på ministeren og flertallet. Faktisk er der al mulig grund til at give en hånd til de tusindvis af lønmodtagere, der har protesteret og aktioneret mod loven, også selv om det har kostet tid og penge. De har blot bekræftet en gammel erfaring: Det giver altid resultater at aktionere, måske ikke lige på kort sigt, men på længere sigt gør det altid, og man kan jo konstatere, at nogle af de ændringsforslag, der er kom-

met her, har været direkte forårsaget af de protester.

Under andenbehandlingen af lovforslaget forsøgte vi fra oppositionens side på forskellige måder at få lønmodtagernes interesser på banen.

Fra Enhedslistens side sagde vi: O.k., o.k., hvis det her handler om lønmodtagerens ret til deltid, hvorfor så ikke sikre lønmodtagerne denne ret, eventuelt med udgangspunkt i de bestemmelser, vi kender fra den norske arbejdsmiljølov?

Beskæftigelsesministeren har i sit svar på spørgsmål 230, som vi stillede, gjort det lysende klart, at det ikke er regeringens ærinde at give lønmodtagerne ret til deltid. I svaret understregede ministeren, at den norske arbejdsmiljølov giver lønmodtageren en ensidig ret, og det er i lodret modstrid med regeringens forslag. Så er den på plads. Den liberale regering er imod lønmodtagernes ret til deltid.

Vi har også sammen med andre oppositionspartier forsøgt at få regeringen til at give overenskomtparterne en chance for at inddrage deltidsspørgsmålet under de kommende overenskomstforhandlinger. Men på trods af, at lønmodtagernes organisationer alle som én gav udtryk for deres positive velvilje, kunne det ikke få ministeren til at tage lovforslaget af bordet.

Ministerens tilbud til overenskomtparterne var: Hvis I skriver lovens indhold ind i overenskomsterne, så gælder loven ikke. Hvis I ikke gør det, så gælder loven. Med andre ord var tilbudet at føre overenskomstforhandlinger med pistolen for panden. Den hoppede de færreste på.

I øvrigt er det jo også fuldstændig det samme som indholdet i det oprindelige forslag, som netop går ud på at ulovliggøre overenskomstbestemmelser, der begrænser arbejdsgiverens ret til at tvinge folk på deltid, i takt med at overenskomsterne udløber.

Fra Enhedslistens side vil jeg godt understrege, at kampen om deltidsloven og lønmodtagernes overenskomstmæssige rettigheder ikke er slut. Deltidsloven bliver jo utvivlsomt vedtaget om lidt, og det betyder selvfølgelig nye tider, såvel for det daglige arbejde på arbejdspladserne som for overenskomstsystemet.

På den enkelte arbejdsplads kan det handle om lokalt at sikre sig lokalaftaler, sikre mod misbrug af deltidsaftaler fra arbejdsgiverens side, bl.a. ved at kæmpe og gennemtvunge lokalaftaler, som utvetydigt slår fast, at tillidsmanden har en ret til at være til stede som bisidder, når der